

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
gegužės mėn.
30
trečiadienis
Nr. 43 (1017)
★

Kaina 15 kap.

UŽ LAIMĖJIMUS, PASIEKTUS VYKDANT PAVASARIO SĖJĄ, PAGAL DARBO REZULTATUS PER PRAĖJUSĮ PENKIADIENĮ IKI 1956 METŲ GEGUŽĖS 25 D. [RAJONINĘ GARBĖS LENTĄ ĮRAŠOMI:

K o l ū k i a i

1. „Adomynė“ (pirmininkas drg. Silickas)
2. „Ateitis“ (pirmininkas drg. Balčiūnas)
3. „Palanga“ (pirmininkas drg. Mikalajūnas)

Laukininkystės brigados

1. M. Melnikaitės v. kolūčio VI laukininkystės brigada (brigadininkas A. Katinienė)
2. „Adomynės“ kolūčio V laukininkystės brigada (brigadininkas J. Jončys)
3. „Setekšnos“ kolūčio II laukininkystės brigada (brigadininkas P. Mikėnas)

Spartinkime techninių kultūrų sėją

Eilėje rajono kolūkių jau baigiamos pasėti grūdinės kultūros. „Vedrupio“, „Bugaikiškių“, „Žalgirio“ kolūkių žemdirbiai pasėjo cukrinius runkelius, Marytės Melnikaitės vardo ir „Laukų spartuolio“ žemės ūkio artelėse pasėti linai, „Nemuno“ kolūkyje pasodintos bulvės. Bet sparčiai vykdoma visų kultūrų sėja, toli gražu, ne visuose rajono kolūkiuose. Jeigu „Lukonių“, „Pirmūno“, „Adomynės“, „Mūsų rytojaus“ kolūkiuose numatoma greit užbaigti vasarojaus sėją, tai apie linus, bulves dar negalvojama. Gi „Mituvos“, „Neries“ ir „Laisvės“ kolūkiuose dar nesėjami cukriniai runkeliai.

Klaidingai galvoja kolūkių vadovai, kurie techninių kultūrų sėją laiko antraeilu, mažiau reikšmingu darbu, ji atidėlioja pavasario sėjos darbų pabaigai. Reikėtų pasimokyti iš „Nemuno“ kolūčio žemdirbių, kurie lygiagrečiai su ankstyvųjų grūdinių kultūrų sėja pradėjo sodinti bulves. Jie taip daro todėl, kad ankstesniais metais įsitikino, jog anksčiau pasodintos bulvės duoda aukštesnius derlius.

Eiliską sėjos darbų vykdymas atneša derliaus nuostolius. Kolūkių ir MTS vadovai turi rimtai susirūpinti, kad ne tik grūdinės, bet ir techninės kultūros būtų sėjamos nedelsiant, trumpiausiais terminais. Techninių kultūrų sėjoje reikia plačiau naudoti ma-

šinas, taikyti tik pažangiausius sėjos būdus. Šiuo klausimu turi rimtai susidomėti rajono mašinų - traktorių stotys, užtikrindamos pilną apkrovimą darbu SKG-4, SKG-6 ir kitoms mašinoms, pritaikytoms sėti technines kultūras.

Negalima pamiršti, kad kukurūzus reikia pasėti geriausiu laiku, nelaukiant kol pradžiūs žemė. Kaip tik šiuo klausimu rajono kolūkiuose mažai rūpinamasi. „Aukštaičių“, „Nemuno“ ir kt. žemės ūkio artelėse parinkti ir paruošti kukurūzams geriausi dirvų plotai, bet nežinia, kodėl jų sėja vilkinama.

Techninių kultūrų auginimo grandies nariai, nepamirškite tai, kad tik ankstyva sėja užtikrins aukštus visų kultūrų derlius. Todėl visas savo jėgas paskirkite kuo greitesniam techninių kultūrų sėjos vykdymui.

Nereikia įrodinėti, kad per gegužės mėnesį nepasėjus vasarojaus, neišvengiamai bus gauti dideli derliaus nuostoliai. Štai kodėl dabar aktyviausiai reikia dalyvauti kolūkinėje gamyboje, kuo našiausiai išnaudoti techniką ir kolūkių arklius. Didžiausią reikšmę reikia skirti socialistiniam lenktyniavimui ir materialinio žemdirbių suinteresuotumo kėlimui. Kiekviena kolūkyje, kiekvienoje brigadoje turi vykti gyvas konkretus lenktyniavimas, dažnai suvedant jo rezultatus, juos kuo plačiau ap-
tariant.

Egzaminai mokyklose

KUPIŠKIS

Gegužės 25 dieną 54 Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos abiturientai laikė pirmąjį lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą raštu. Dauguma abiturientų pasirinko pirmąją temą: „Buržuazinės žemės reformos kritika Petro Cvirkos romane „Žemė maitintoja“. Gerai išlaikė egzaminą plačiai išvystydami, nuosekliai išnagrinėdami šią temą, Gražina Purlutytė, Leonora Kregždaitė, Arnoldas Pažemys ir kt. abiturientai.

Šiandien abiturientai laikė lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą žodžiu.

S. Pangonis

* * *

Kupiškio Darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą raštu laikė 13 abiturientų. Dvylika iš jų pasirinko pirmąją temą „Buržuazinės žemės reformos kritika P. Cvirkos romane „Žemė maitintoja“.

V. Mažeika

ŠIMONYS

Šimonių vidurinės mokyklos abiturientai laikė lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą raštu. Albina Baršauskaitė, Pranas Balys, Elvyra Vitkevičiūtė ir kiti abiturientai pirmąjį egzaminą išlaikė gerai. Iš 12 laikusiųjų vienas Šimonis gavo nepatenkinamą pažymį.

K. Erunkytė

SUBAČIUS

Lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą raštu Subačiaus vidurinėje mokykloje laikė 27 abiturientai. Pasirinkę temą: „Tarybinio laikotarpio Salomėjos Neries lyrika“ labai gerai atliko darbą Marija Kalvietytė, Elvyra Grilauskaitė, St. Ramanauskaitė ir kt. abiturientai.

V. Girklys

Minėdamos šiais metais Tarptautinę vaikų gynimo dieną, viso pasaulio tautos kupinos pasiryžimo neleisti įžiebti naują karą, apsaugoti savo vaikus nuo jo baisių.

Taikos ir demokratijos šalyse, kur vyriausybės ir liaudis rūpinasi vaikais, ši diena yra džiaugsmingo darbo, rūpinimosi dar geresne vaikų ateitimi diena.

Kapitalo šalyse, kur ruošiamasi naujam karui ir vaikų likimas aukojamas didžiuliems pelnams gauti, ši diena darbo žmonės dar labiau susitelkia kovoje už taiką, už vaikų laimę.

Kasmet vis labiau blogėja vaikų padėtis kapitalistinėse ir kolonijinėse šalyse. Pasėlusios ginklavimosi varžybos sunkia našta užgula darbo žmonių pečius. Kapitalo šalyse nuolat mažinamos išlaidos mokyklų, ligoninių ir gyvenamųjų butų statybai. Tokiomis sąlygomis greit plinta ligos, didėja vaikų mirtingumas. Ispanijoje daugiau kaip trys ketvirtadaliai vaikų serga tuberkulioze. Turkijoje kasmet miršta pusė visų gimusių vaikų. Jungtinėse Amerikos Valstybėse auga vaikų nusikalstamumas. Milijonai vaikų imperialistinėse šalyse negali lankyti mokyklos ir baigti bent pradinį mokslą.

Dar blogesnė vaikų padėtis kolonijinėse ir priklausomose šalyse. Ten plačiai panaudojamas vaikų darbas. Irane ketverių metų vaikai dirba po 13-14 valandų per parą kilmų audyklose. Bolivijoje 10 metų vaikai dirba alavo kasyklose.

Pasibaisėtina vaikų padėtis kapitalistinėse ir kolonijinėse šalyse kelia vis didėjanti pasaulio dorųjų žmonių pasipiktinimą. Viso pasaulio tautų tarpe vis labiau plečiasi kova už vaikų gynybą. Įvairiausios organizacijos — moterų, profsąjunginės, jaunimo, mokytojų, tėvų ir kitos vieningai kovoja gindamos jaunąją kartą, siekdamos sudaryti viso pasaulio vaikams geresnes gyvenimo sąlygas. Prieš skurdą, už mokyklas, vaikų darželius, vaikų

lopšelius, už sveiką vaikų literatūrą kovoja įvairių pažiūrų bei socialinių sluoksnių žmonės.

Vaikų gynimo judėjimo dalyvius įkvėpia Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos kraštų pavyzdys. Tarybinė vyriausybė, Komunistų partijos vadovaujama tarybinė liaudis sudaro visas sąlygas augančiajai kartai visapusiškai lavintis. Visa mūsų auklėjimo sistema skiepia vaikams patriotizmą, ugdo draugystę viso pasaulio tautoms.

Mūsų šalyje visa, kas geriausia, skiriama vaikams: šviesios ir erdvios mokyklos, puikūs pionierių rūmai, sanatorijos, pionierių stovyklos, bibliotekos, stadionai, vaikų teatrai. Kasmet mūsų šalyje milijoniniais tiražais išleidžiama vaikų literatūra, kuriami filmai vaikams.

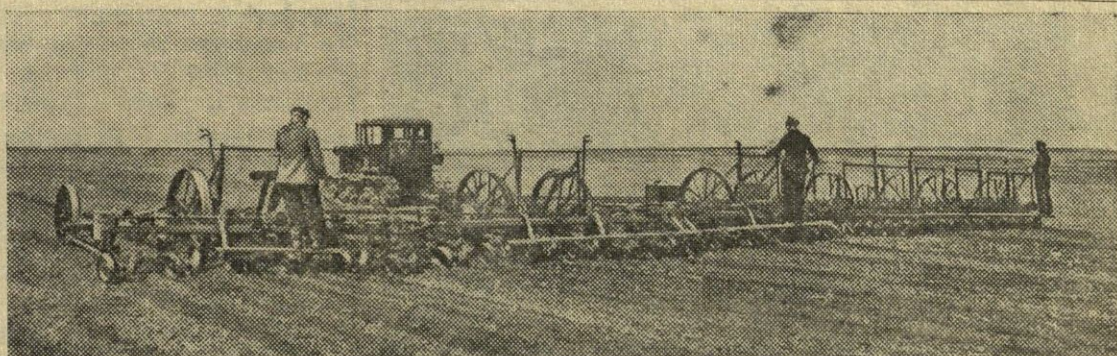
Platus vaikų įstaigų tinklas mūsų respublikoje. Lietuvoje veikia daugiau kaip 3 700 pradinė ir vidurinių mokyklų. Vien tik vidurinėse mokyklose šiais metais mokosi daugiau kaip 400 000 moksleivių. 1956 metais liaudies švietimui asignuota 36 milijonai rublių. Šiais mokslo metais atidaroma daugiau kaip 80 naujų specialiųjų ir vidurinių mokyklų.

Jaukų prieglobstį randa mūsų mažyliai vaikų darželiuose, lopšeliuose. Tūkstančiai mūsų respublikos darbo žmonių vaikų kasmet vasarą ilsisi pionierių stovyklose Palangoje, Valakumpiuose, Kačerginėje ir kituose respublikos ir mūsų plačiosios Tėvynės kurortuose. Tarybų vyriausybė, Komunistų partija, mūsų liaudis augina jaunąją kartą sveiką, išsilavinusią, užsigrądinusią.

Vaikų laimė ir taikus gyvenimas priklauso nuo tų tikslų, kurių siekia vienos ar kitos šalies politika. Tarybų Sąjunga ir liaudies demokratijos šalys vykdo nuosekliai taikos ir bendradarbiavimo su viso pasaulio šalimis politiką.

Tarybinė liaudis, žengdama pirmose judėjimo už taiką, demokratiją ir socializmą gretose, ryžtingai kovoja už vaikų laimingą rytojų.

E. Januševičiūtė

ROSTOVO SRITIS. „Kajalsko“ tarybinio ūkio mechanizatoriai, vadovaujami vyr. inžinieriaus F. J. Serkovo pritaikė patobulintą sėjamųjų SKG-6 sukabinimo būdą. Naujasis būdas duoda galimybių sukomplektuoti iki 5 sėjamųjų SKG-6 viename agregate. Daugsejiaminuo agregato pritaikymas davė galimybę žymiai sumažinti darbo ir kuro išlaidas lauko darbas.

N u o t r a u k o j e: sėjamųjų agregatas „Kajalsko“ tarybinio ūkio laukuose.

V. Turbino nuotr. (TASS).

LIETUVOS IR BALTARUSIJOS ŽEMĖS ŪKIO DARBUOTOJŲ SOCIALISTINIS LENKTYNIAVIMAS

KŪRYBINIO LENKTYNIAVIMO DĖKA STIPRĖJA DIDŽIOJI DRAUGYSTĖ

Šalčininkų rajono kolūkių laukuose darbų įkarštis. Vyksta pirmųjų šeštojo penkmečio metų pavasario sėja.

Šiam pavasariui žemdirbiai ruošiasi ypatingai stropiai. Juk ne taip paprasta per vienerius metus visame rajone dvigubai pakelti grūdinių kultūrų derlingumą, žymiai padidinti gyvulininkystės produktyvumą, kaip tai užrašyta rajono žemės ūkio darbuotojų socialistiniuose išpareigojimuose. Bet šalčininkiečių žodžiai nesiskiria nuo darbų. Pagrindą gausiam derliui gauti kolūkiečiai padėjo per žiemą. Į kiekvieną hektarą pasėlių išvežta daugiau kaip 12 tonų durpių-mėšlo trąšų. Sėjama tikta kondicine gėkla, kurios daigumas iš anksto patikrintas.

Naudoti durpių-mėšlo trąšas Šalčininkų rajono kolūkiečiai išmoko iš baltarusių. Iš jų taip pat perėmė bulvių auginimo durpėtose dirvose patyrimą. Baltarusijos kolūkiečiai atidžiai studijuoja ir taiko priešakinių Lietuvos kolūkių patyrimą kovoje už tvirtos pašarų bazės sudarymą, mėsos gamybos didinimą ir jos savikainos mažinimą.

Linai — kolūkių lobis

1953 metų pavasario sėjos metu Šalčininkų rajono žemės ūkio pirmūnų pasitarime buvo nutarta iškviesti į socialistinį lenktyniavimą pasienyje esančio Baltarusijos TSR Voronovo rajono kolūkiečius. Nuo to laiko užsimezgė tvirta draugystė. Lietuvos ir Baltarusijos kolūkiečiai ėmė dažniau lankytis vieni pas kitus, dalintis darbo patyrimu.

Šį pavasarį Šalčininkų rajono kolūkiečiai nutarė dideliuose plotuose auginti naują šiam rajonui techninę kultūrą — linus. Neturėdami linų auginimo patyrimo, jie kreipėsi į savo kaimynus — baltarusius. Prieš sėją į Šalčininkų rajono linininkystės kolūkius buvo atvykusi didelė Baltarusijos linininkystės specialistų grupė. Jie padėjo parinkti žemės sklypus linų pasėliams, parė, kokias trąšas geriausia naudoti vietinėse dirvose. Baltarusijos kolūkiečiai padėjo Lietuvos linų augintojams išigyti labai derlingą „svetovę“ veislės linų sėklą.

Daugelis Lietuvos kolūkių, pirmą kartą pradėję auginti linus, lankėsi pir-

maujančiose Baltarusijos linininkystės žemės ūkio artelėse ir Beniakovių bandymų stotyje, esančioje Voronovo rajono teritorijoje. Vieno tokio apsilankymo metu stotyje užsimezgė gyvas pokalbis.

— Linai — pajamingiausia Baltarusijos kolūkių kultūra, — pasakė Beniakovių bandymų stoties direktorius Aleksiejus Bogomolovas (žiūr. pirmas iš dešinės pirmoje nuotraukoje) Šalčininkų rajono Gegužės Pirmosios vardo kolūkio grandininkai Marijai Jakutane ir partijos rajono komiteto sekretoriui Zigmantui Papečkui. — Tačiau linai — tai kultūra, reikalaujanti labai daug darbo. Kiekviena hektare turi būti pasėta ne mažiau kaip 140 kilogramų sėmenų, kuriuos prieš tai reikia išbeicuoti granozanu, imant 150 gramų preparato vienam centneriui sėklos. Ypatingą dėmesį reikia skirti kovai su piktžolėmis — jos yra pikčiausi linų priešai. Kai augalai pasieks 10–12 centimetrų aukštį, reikia pirmą kartą išravėti pasėlius ir juos papildomai patręšti. Jeigu li-

nų daigai gelsvi, reikia papildomai patręšti pasėlius salietra (imant 50–60 kilogramų stotyje, esančioje Voronovo rajono teritorijoje). Tai daroma rasai nukritus, kitaip salietra pakenks jauniems augalams.

Atidžiai klausėsi A. Bogomolovo pasakojimo šalčininkiečiai.

— Yra ko pasimokyti iš kaimynų — linų augintojų, — pasakė M. Jakutane, — linai tapo pagrindiniu Baltarusijos kolūkių turtu.

Ir tai tikra tiesa. Voronovo rajono Vorosilovo vardo žemės ūkio artelėje, Julijos Bunevič ir Feofilijos Sinkovič linininkystės grandyse kiekvienas hektaras linų pasėlių pernai davė 24 tūkstančius rublių. Kolūkis kasmet tikrai iš linininkystės gauna daugiau kaip milijoną rublių pajamų.

Baltarusijos TSR kolūkiai sukaupė didelį patyrimą auginant linus. Mokydamiesi iš kaimynų, mūsų respublikos kolūkių linų augintojai turi pasiekti persilaužimą artimiausiomis dienomis.

Šalčininkų rajono Kalinino vardo kolūkyje pernai buvo gauta po 500 centnerių kukurūzų žaliųjų masės ir 50 centnerių burbuolių iš kiekvieno ha. Kaimynai baltarusiai susidomėjo šio kolūkio kukurūzų augintojų patyrimu. Jie taip pat atidžiai išstudijavo Dzeržinskio vardo ir Budiono vardo kolūkių gyvulių augintojų patyrimą. Šiuose kolūkiuose per vienerius metus pusrėčio karto padidinta kiaulienos gamyba. Dzeržinskio vardo kolūkio kiaulininkystės fermą aplankė daug Baltarusijos gyvulių augintojų. Fermoje laikoma apie 200 kiaulių. Jas prižiūri tikrai trys kolūketės — seserys Trembo. Paršeliai fermoje vidutiniškai priauga per parą 750–800 gramų. Metai po metų čia mažinama savikainos produkcija. Vienam centneriui kiaulienos pagaminti čia dabar sunaudojami 45 darbadieniai. Plačiai taikomi vienkartiniai paršiave-

Bulves — į durpėtąsias dirvas

džių kiaulių apsiparšiamai. Kiaulėms šerti vasarą plačiai naudojami žalieji pašarai, o žiemą — kukurūzų silosas, šakniavaisiai ir bulvės.

— Kukurūzų silosas ir bulvės — pagrindiniai kiaulių davinio pašarai, — sako Stanislava Trembo (žiūr. trečioje nuotraukoje — viduryje). — Kiaulių skaičius fermoje nuolat didėja, o bulvių pasėliai nepelėjami. Žemės turime mažokai, bet pašarinių bulvių pasėliams galima panaudoti durpėtąsias dirvas, kaip tai daro baltarusiai. Jų turime nemažai. Štai ir apsirūpinsime pašarais.

Seserys visiškai sutinka su ja.

Šalčininkų rajono kolūkiai šiemet beveik vienu trečdaliu padidina bulvių pasėlius. Žymi dalis bulvių sodinama durpėtose dirvose. Baltarusijos bulves auginančių „Mormol“, „Vedrič“ ir kitų tarybinių ūkių, išauginusių pernai po 450–500 centnerių bulvių iš hektaro durpėtose dirvose, patyrimas rodo, kad apsimoka panaudoti šias žemes pašarų gamybai didinti.

Ypatingą dėmesį, sodindami bulves durpėtose žemėse, Baltarusijos bulvių augintojai skiria dirvos trę-

šimui. Kiekvienam hektarui naujai suartos durpėtos dirvos tarybiniame ūkyje „Vedrič“, pavyzdžiui, duodama iki 10 tonų mėšlo ir būtinai 5–6 centneriai vario prito trąšų. Sodinti bulves geriausia vadina muoju „beniakoniniu“ būdu: iš pradžių išvesti vagas, po to suženklinti lauką arkliniu ženklintuvu. Į susidariusius kvadratus lizdus dedama po dvi bulves, kurios to to užverčiamos 5–6 centimetrų žemės sluoksniu. Tuo būdu pasodintos bulvės subręsta dviem savaitėmis anksčiau už bulves, pasodintas įprastiniu būdu.

Dabar Šalčininkų ir Voronovo rajono kolūkių laukuose prasidėjo masinis bulvių sodinimas. Kolūkių bulvių augintojai neužmiršta išpareigojimo šiemet išauginti kiekviename hektare ne mažiau kaip 140 centnerių bulvių. Štai kodėl taip kruopščiai atrenka sėklinę medžiagą Voronovo rajono Malenkovo vardo kolūkio bulvių augintojos Jadvyga Baljon (žiūr. pirmoji iš kairės antroje nuotraukoje) ir Jadvyga Adamička kartu su bulvininkystės grandies brigadininku Ivanu Matujumi. Ne veltui liaudies patarlė sako: „Ką pasėsi, tą ir piauši“.

STIPRĖJA KŪRYBINIS BENDRADARBIAVIMAS

Dviejų gretimų Lietuvos TSR ir Baltarusijos TSR rajonų kolūkių kūrybinis bendradarbiavimas kasmet vis labiau stiprėja. Pagal nusistovėjusią tradiciją dukart per metus, atlikus pavasario laukų darbus ir nuėmus derlių, Šalčininkų ir Voronovo rajonų kolūkiečiai susirenka Baltarusijos Vorosilovo vardo kolūkyje patikrinti, kaip vykdomi socialistiniai išpareigojimai. Jeigu ką nors naujo sugalvoja voronoviečiai, tuo būtinai susidomi Šalčininkų rajono žemdirbiai, ir atvirkščiai — tai jau tapo tradicija.

Studijuojant ir apibendrinant lenktyniaujančių rajonų darbo rodiklius daug padeda kartą per du mėnesius Beniakovių bandymų stotyje rengiamos ekonominės konferencijos, kuriose pranešimus daro gausių derlių meistrai ir žemės ūkio specialistai.

Sudarius Lietuvos ir Baltarusijos žemės ūkio darbuotojų socialistinio lenkty-

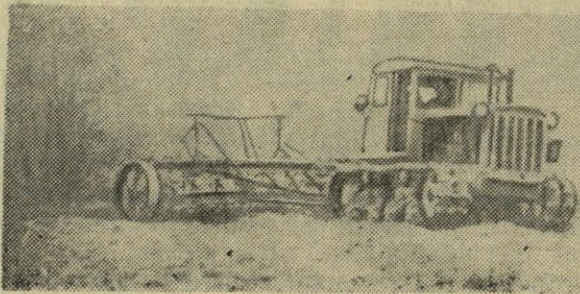
niavimo sutartį, Voronovo ir Šalčininkų rajonų kolūkiečių ekonominiai ir kultūriniai ryšiai dar labiau sutvirtėjo. Dėka kūrybinio lenktyniavimo, kurio tikslas yra sėkmingai įvykdyti TSKP XX suvažiavimo nutarimus dėl žemės ūkio smarkaus pakėlimo, dar labiau stiprėja dviejų broliškųjų respublikų tautų draugystė.

Partinių organizacijų pareiga — šios dienomis pagerinti masinį auklėjimą — darbą kolūkiečių tarpe, organizuoti agitatorių pasikalbėjimus laukininkystės ir traktorinės brigadose, gerai supažindinti žemdirbius su Baltarusijos TSR pirmųjų pasiekimais, operatyviai nušviesti jiems socialistinio lenktyniavimo eigą.

ELTOS spec. korespondentų
V. NAUMENKOS ir M. REBIO tekstas ir
nuotraukos

SKAPIŠKIO MTS MECHANIZATORIAI ŠIEMET DIRBA GERIAU

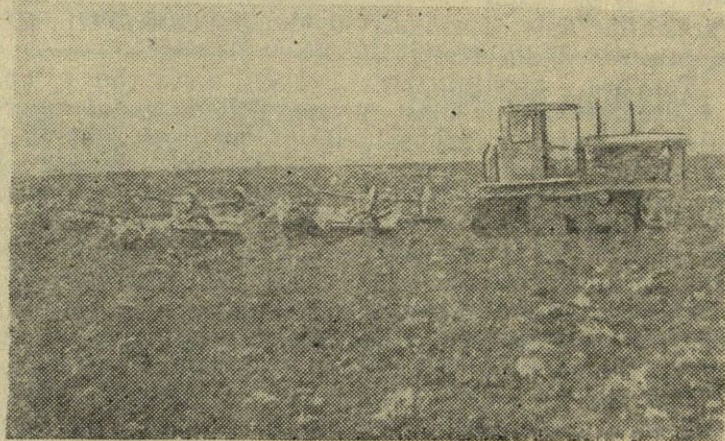
* * *

„Pakupio“ kolūkiečiai žemdirbiai patenkinti VIII traktorinės brigados mechanizatorių Broniaus Tijūšo ir Alfonso Blaževičiaus darbu. Jie, dirbdami dviem pamainomis su traktoriumi DT-54 Nr. 56, paruošė sėjai didžiulius plotus kolūkiečių dirvų. Nuotraukoje: traktorininkas Bronius Tijūšas ruošia sėjai pasuktinius hektarus kolūkiečių dirvų.

* * *

„Adomynės“ kolūkiečiai žemdirbiai sparčiai sėja vasarą, ruošia dirvą techninėms kultūroms. Šiuose darbuose daug jiems padeda Skapiškio MTS I traktorinės brigados (brigadininkas F. Miknevičius) mechanizatoriai A. Grigonis, V. Palionis, V. Trumpinkas, J. Jančys ir kt. Traktorininkas Jonas Jančys, dirbdamas su traktoriumi DT-54 Nr. 56, jau paruošė sėjai daugiau kaip 200 ha kolūkiečių dirvų, metinį gamybos planą įvykdydamas 41 proc. Nuotraukoje: traktorininkas J. Jančys balinomis lėkštelėmis ruošia dirvą sėjai „Adomynės“ kolūkyje.

J. Stančiko nuotrauka.

Trumpai

(iš skaitytojų laiškų)

◆ Rimas Čerkauskas, „Laisvės“ kolūkiečiai V. laukininkystės brigados laiškininkas, kolūkiečiams laiku pristato spaudą. Jis ir agitatorius.

S. Baltrūnaitė

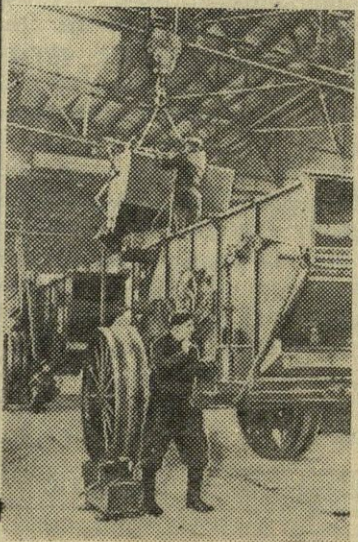
◆ „Laisvės“ kolūkiečiai V. laukininkystės brigados kolūkiečiai, vadovaujami J. Maižvilos, baigė sodinti bulves.

S. Baltrūnaitė

◆ „Vienybės“ kolūkiečiai padeda Kupiškio MTS mechanizatoriai drg. drg. Jėčius, Alekna, Šeštoka, kurie kokybiškai atlieka savo darbus.

B. Galinis

Šeštojo penkmečio statybos

Partijos XX suvažiavimo sprendimu artimiausių dešimties metų laikotarpyje Tarybų Sąjungos Rytuosius pastatyti nauji stambūs mašinų gamybos centrai, pajėgūs gaminti visas mašinas, mechanizmus, aparatūros ir prietaisus rūši. Neseniai Sibire įveikiančių įmonių rinkuotė stoji Omsko kombainų surinkamoji gamykla. Jos kolektyvas pradėjo kulių mašinų surinkimui „S-6“ surinkimą. Nuotraukoje: kulių mašinų surinkimas Omsko kombainų surinkamojo gamyklos konvejerioje.

V. Lipovskio nuotr.

(TASS).

„Ateities“ kolūkiečiai nariai išaugins gausų kukurūzų derlių

Sekant pirmųjų pavyzdžių, praeitais metais „Ateities“ kolūkyje kukurūzais buvo užsėta 60 ha, patrešus kiekvieną hektarą po 40 vežimų mėšlo, 200 kg superfosfato, 100 kg kalio druskos ir kitokių trąšų. Geros priežiūros dėka II-oje laukininkystės brigadoje (kukurūzų auginimo grandininkas Varkalienė) išaugintas gausus kukurūzų derlius. Iš vieno hektaro kukurūzų buvo gauta vidutiniškai apie 300 cent žaliųjų masės ir 80 cent buriolių. Šioje brigadoje buvo užsėta 10 ha. Visas kukurūzų derlius buvo susilauštas į statybininkų paruoštas tranšėjas.

Šiais metais „Ateities“ kolūkiečiai žemdirbiai, pasinaudodami praėjusių metų sukaupu patyrimu, numatė kukurūzų pasėlių plotus žymiai išplėsti. Visose kolūkiečių laukininkystės brigadose jau sudarytos kukurūzų auginimo grandys. Kukurūzų pasėlių plotai gausiai patrešti mineralinėmis trąšomis, o taip pat pagamintu kompostu. Antrosios laukininkystės brigados kukurūzų auginimo grandininkė V. Varkalienė šiais metais pasižadėjo gauti dar didesnį kukurūzų derlių.

Pavasario sėja pačiame įkarštyje.

J. Stonkus

PLĖSKIME SEZONINIUS VAIKŲ LOPŠELIUS KOLŪKIUOSE

Gyd. V. Barauskas
Kupiškio raj. sveikatos apsaugos skyriaus vedėjas

nuo 1 mėn. iki 3 metų amžiaus. Jei tokio amžiaus vaikų nedaug, tada steigiamas lopšelis, sujungtas su vaikų darželiu, ir į jį priimami vaikai nuo vieno mėn. iki 7 metų amžiaus. Į tokį lopšėlį motinos ar kas nors iš šeimos, rytą užneša vaiką, o vakare, grįžtant iš darbo, pasiima. Motinai nereikia vaiko maitinti ar prausiti: jis sotus, švarus, linksmas praleidęs dieną eina miegoti.

Prieš priimant į lopšėlį vaiko sveikata yra pilnai gydytojo ištiriama, ar neserga kokia infekcine liga. Lopšelyje iš ryto visiems vaikams matuojama temperatūra, dažnai sveriami ir stebimi, kaip vystosi. Pravedami kultūringi įpročių auklėjimas, žaidimai ir t. t. Kas savaitę, o kartais ir dažniau, vaikų sveikata tikrinama gydytojo. Vaikai gauna koringą ir vitaminizuotą maistą, kas užtikrina gerą jaunų organizmo vystymąsi. Šilomis vasaros dienomis vaikai

praleidžia beveik visą dieną gryname ore: žaidžia, valgo ir ilsisi.

Kolūkiniai lopšeliai išlaikomi žemės ūkio artelės valdybos sąskaita pagal žemės ūkio artelės įstatų 11 ir 12 punktus.

Kas gi šiuo reikalu daroma Kupiškio rajono kolūkiuose? Ar yra juose sezoniniai vaikų lopšeliai? Su dideliu apgailestavimu tenka konstatuoti, kad jau trys metai kaip nė viename kolūkyje neatidaromi sezoniniai vaikų lopšeliai. Gal pas mus nėra sąlygų, inventoriaus ar vaikų? Ne! Pas mus, kaip ir kituose rajonuose, yra visos sąlygos sezoninių vaikų lopšelių atidarymui, bet nė vieno nėra. Jokios iniciatyvos nerodo kolūkių valdybos, jų pirmininkai motyvuodami, kad turį svarbesnių reikalų.

Marytės Melnikaitės vardo ir „Pirmūno“ kolūkiuose jau prieš penkis metus supirktas visas inventorių ir vienus metus sėkmingai veikė lopšeliai, tačiau per pastaruosius metus apsileido: nebeveikia.

Šiais metais rajono vykdomojo komiteto sprendimu buvo numatyta atidaryti šiuose kolūkiuose paveldinius sezoninius vaikų lopšelius, kurie būtų pavyzdys kitiems kolūkiams. O 1957 metais ir visi kiti kolūkiniai galėtų atidaryti sezoninius vaikų lopšelius, kas kituose rajonuose jau seniai įgyvendinta.

Pažiūrėkime į Marytės Melnikaitės vardo kolūkiečių valdybą ir jos pirmininką drg. Budreiką. Ką jie padarė dėl sezoninio vaikų lopšelio atidarymo? Galima drąsiai sakyti, kad nieko, išskyrus priimtą nutarimą, kuriuo, dėl mažo vaikų skaičiaus, nutarta: sezoninio vaikų lopšelio neatidaryti, nes kolūkiui neduoda jokios praktinės naudos. O juk tikrumoje apie Šimonių miestelį dviejų kilometrų spinduliu yra apie 20 vaikų. Ar tai dar mažas vaikų vienum sezoniniam lopšeliui atidaryti?

Negeresnė padėtis šiuo klausimu ir „Pirmūno“ kolūkyje. Čia priimtas nutarimas atidaryti sezoninį vaikų lopšėlį, bet konkrečių priemonių jo atidarymui

(Nukelta į 4 psl.).

PRANEŠIMAS

apie pavasario sėjos eigą rajono kolūkiuose
1956 m. gegužės mėn. 25 d.

(procentais)

Et. Nr.	Kolūkiečių pavadinimas	Viso vasarinių kultūrų	T. sk. grūdinių kultūrų	cukrinių runkelių	linų	bulvių
1.	„Nemunas“	55,9	72,8	71,4	13,6	86,1
2.	M. Melnikaitės v.	51,5	66,7	72,0	45,8	—
3.	„Adomynė“	48,0	68,7	34,2	—	—
4.	„Lukonys“	46,0	66,7	40,0	—	—
5.	„Setekšna“	43,4	55,8	76,4	—	—
6.	„Pirmūnas“	41,6	62,3	7,1	—	1,9
7.	„Mūsų rytojui“	40,8	67,4	68,5	—	—
8.	„Palanga“	39,8	46,3	90,5	21,7	—
9.	„Ateitis“	39,5	63,9	22,5	—	—
10.	„Pirmoji vaga“	38,8	50,2	88,0	—	4,5
11.	„Stalino keliu“	36,6	41,4	36,9	20,0	—
12.	„Juodpėnai“	35,1	55,5	29,5	19,0	—
13.	„Aukštaičiai“	34,8	41,9	12,0	—	—
14.	„Vedrupys“	33,6	40,4	*	—	—
15.	„Lukų spartuolis“	30,6	39,2	18,5	43,4	9,0
16.	„Mituva“	30,5	43,6	—	—	—
17.	„Aušra“	30,0	25,8	65,6	16,6	—
18.	„Skodinyš“	28,8	46,0	48,0	—	—
19.	„Bugailiškiai“	27,5	34,6	*	—	—
20.	„Artojas“	27,3	40,5	13,3	—	—
21.	„Žalgiris“	25,8	39,5	*	—	—
22.	Mičiurino v.	25,0	33,6	28,5	—	—
23.	„Vienybė“	24,7	40,5	11,7	—	1,0
24.	„Vėžionys“	22,1	35,5	11,5	—	—
25.	„Pakupys“	19,5	22,9	93,7	—	—
26.	„Sakalas“	18,2	23,5	10,0	—	—
27.	„Laisvė“	17,2	24,1	—	19,0	75,6
28.	„Neris“	17,0	19,0	—	—	42,2
Viso rajone:		33,0	44,7	35,6	7,2	5,1

*—[vykdė planą]

Plano komisija

Baigiasi geriausi pavasario sėjos terminai, bet „Neris“, „Laisvės“, „Pakupio“ kolūkiuose sėti neskubama. „Neris“ žemės ūkio artelėje (pirmininkas B. Stančikas) išgalėjo nusiraminti nuotalkos ir ramiai laukiama kol išdžius visos dirvos, kai atrenkant plotus jau būtų pusė visų dirvų apsėta. Čia visi lauko darbai patikėti tik dviem traktoriams, prie kurių kabinamas arklinis inventorių. „Lukonys“, „Mūsų rytojui“, „Adomynės“ ir kituose kolūkiuose sparčiai sėjamos grūdinių kultūrų.

„Vedrupio“, „Bugailiškio“ ir „Žalgirio“ kolūkiečiai žemdirbiai pasodino cukrinius runkelius, bet sėti linus, sodinti bulves čia neskubama. Tik septyni kolūkiniai rajone sodina bulves, o Skapiškio MTS zonoje—nė vienas dar net nepradėjo. Delsiama kukurūzų sėjai.

Sekančiame penkiadienyje būtina užbaigti ne tik grūdinių kultūrų, bet linų, bulvių ir kukurūzų sėją, nes ją suvėlavus—nukentės derlius.

Kupiškysje

„Už taiką ir tautų draugystę“

Sekmadienį, t. y. š. m. gegužės mėn. 27 d. 12 val. įvyko Kupiškio rajono pionierių sąskrydis. Jame dalyvavo 20 mokyklų pionieriai.

Kiekviena mokykla su programa pasirodė scenoje. Gražiausiai pasirodė Didžprūdėlių septynmetės mokyklos pionieriai su „Turkų šoku“ paruoštu mokytojos Bučinskaitės. Labai įdomiai buvo paruošta pasakos „Septyni nikštukai“ inscenizacija (Subačiaus vidurinė mokykla).

LLKJS Kupiškio rajono komitetas apdovanojo pagyrimo lapais pionierius Algimantą Rudį —

(Didžprūdėlių septynmetės mokykla), Vytautą Žekonį — (Gaigalių septynmetės mokykla), Medardą Kelpšą — (Puponių pradžios mokykla), Gintą Mikuckytę — (Kupiškio VI. Rekašiaus v. vidurinė mokykla) ir kitus, aktyviai dirbusius pionierių organizacijoje ir visuomeniniame darbe.

LLKJS CK paskyrė Pionierių namams gautą iš Vengrijos vėliavą, išsiuvinėtą pačių pionierių. Sąskrydžio metu vėliava buvo iškilmingai įteikta.

E. Pavilauskaitė
Pionierių Namų masinis
pionierių organizatorius

Estradinis koncertas

Gegužės 27 d. kupiškėčius su išsamia programa aplankė broliškos Baltarusijos TS Respublikos Smolensko srities estradinis koncertas, dalyvaujant Stalingrado Valstybinis filharmonijos solistei Savickajai.

Karštais plojimais žiūrovai sutiko solistę, akrobatų ir kt. programos atlikėjų pasirodymus scenoje.

Kupiškėčiai laukia daugiau tokių koncertų.

V. Bartulis

PLĖSKIME SEZONINIUS VAIKŲ LOPŠELIUS KOLŪKIUOSE

(Atkelta iš 3 psl.).

nepadaryta. Patalpos, kur numatytas sezoninis vaikų lopšelis, užpildytos grūdais, apie remontą negalvojama, kandidačių apmokymui į sezoninio vaikų lopšelio vedėjas neatsiuntė. Į raštą, kuris buvo nusiųstas šiuo klausimu, nesiteikė atsakyti. Drg. Tamošiūnui reikia labai rimtai sukrusti, kad nors ir pavėluotai, bet būtų atidarytas sezoninis vaikų lopšelis ir įvykdytas visuotinio narių susirinkimo nutarimas bei išsipildytų motinų lūkesčiai.

Toks kolūkio vadovų poelgis sezoninių vaikų lopšelių steigimo klausimu jokiu būdu nepateisinamas. Neatidarius sezoninio lopšelio, iš kolūkinės gamybos atitraukiama apie 15–20 moterų, kurios savo kruopščiu darbu daug galėtų duoti kolūkiui naudos. Iš antros pusės, tai apsunkina minimų šeimų pragyvenimą, nes, negalėdamos dėl mažo vaiko dalyvauti kolūkinėje gamyboje, nieko negauna ir iš kolūkio.

Kitos motinos, neturėdamos jokios išeities, vaikus palieka namuose užrakintus arba šiek tiek vyresnių vaikų priežiūroje ir eina į darbą. Žinoma, tokia motina negali ramiai, nesijaudindama dirbti, nes netikra, ar vaikas ramiai ir laimingai praleis tą dieną, ketletą valandų. Be priežiūros namuose palikti vaikai neprisilaiko higieninių sąlygų, susiteršia, nedavalgo, susipyksta, kartais net susižaloja nukrisdami nuo pe-

čiaus, lovos ar stalo, įsipaudoami ar nurydami kokį pašalinį daiktą ir visą gyvenimą lieka invalidais.

Daugumoje kitų rajonų kiekvienais metais atidaro vienas ar keli sezoniniai vaikų lopšeliai. Ir mums, kupiškėčiams, reikėtų nusivalyti apdulkėjusias akis ir praregėti, o praregėjus numatyti, kaip galima greičiau išbristi iš šio atsilikimo.

Sportas

Krepšinininkų susitikimas

Naseniai Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos sporto aikštelėje įvyko draugiškos krepšinio varžybos tarp Kupiškio rusų septynmetės mokyklos ir Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos komandų. Pirmą kėlinį santykiu 11:6 laimėjo vidurinės mokyklos septynmetės klasės krepšinininkai. Antrą kėlinį santykiu 5:1 irgi laimėjo vidurinės mokyklos krepšinininkai. Bendra rungtynių pasekmė 16:7 vidurinės mokyklos naudai.

Varžybos teisėjavo V. Petrulis ir Č. Černiauskas.

A. Jonušys

Subačiuje

Naseniai Subačiuje įvyko draugiškos krepšinio

Visų šalių visuomenė su pasitenkinimu sutiko gegužės 19 d. Maskvoje pasibaigusią Prancūzijos—Tarybų Sąjungos derybų rezultatus, įvertino juos kaip svarbų indėlį į visuotinės taikos stiprinimą ir TSRS bei Prancūzijos santykių gerinimą.

Pareiškime apie derybas, kurį pasirašė TSRS Ministrų Tarybos pirmininkas N. A. Bulganinas ir Prancūzijos Ministrų Tarybos pirmininkas Gi Molė, nurodoma, kad jos vyko draugiškumo atmosferoje ir „išskėlė aikštėn abiejų vyriausybių požiūrių bendrumą, eilę klausimų; kai dėl klausimų, kuriais nepavyko sumažinti nesutarimų, derybos bent įgalino geriau suprasti šalių pozicijas“.

TSRS ir Prancūzijos santykiai vystosi savitarpio supratimo ir pagarbos pagrindu. Pažymėję tai, o taip pat pasiekta pastaruoju metu tarptautinės padėties pagerėjimą, Prancūzijos—Tarybų Sąjungos derybų dalyviai „pabrėžė, kad jie yra tvirtai pasiryžę imtis priemonių, kurių įgyvendinimas padėtų stiprinti savitarpio pasitikėjimą ir gerinti valstybių santykius, kad ir kokios skirtingos būtų jų politinės, ekonominės ir socialinės sistemos“. Patvirtinę savo vyriausybių norą laikytis SNO įstatų nuostatų, abiejų šalių vadovai išreiškė įsitikinimą, kad „pagrindinę bazę valstybių taikiam sambūviui ir draugiškam bendradarbiavimui sudaro savitarpio teritorinio vientisumo ir suverenumo gerbimas, nepuolimas, nesikišimas į vieni kitų vidaus reikalus“. Abi vyriausybės, sakoma pareiškime, įsitikinusios, „kad

ju pastangų dėka, o taip pat dėka pastangų, kurias deda kitos vyriausybės, įkvepiamos to paties pasiryžimo užtikrinti taiką, tarptautinis pasitikėjimas bus įgyvendintas, šaltasis karas galutinai likviduotas, ginklavimosi varžybos nutrauktos ir tautos tuo pačiu atpalaiduotos nuo naujo karo grėsmės“.

Derybų metu buvo aptartyti nepaprastai svarbūs tarptautiniai klausimai ir TSRS bei Prancūzijos santykiai. Abi vyriausybės sutiko, kad dabartinėmis sąlygomis nusiginklavimas yra neatidėliotinas tarptautinis uždavinys, ir išreiškė įsitikinimą, kad jo išsprendimas „suvaids nepaprastai svarbų vaidmenį mažinant tarptautinį įtempimą, stiprinant pasitikėjimą ir lengvinant karinių išlaidų našta“. Jos pažymėjo, kad jų bendras tikslas yra pasiekti susitarimą dėl nusiginklavimo, tame tarpe dėl branduolinio nusiginklavimo, ir dėl atominės energijos naudojimo „tik taikiems reikams“. Pareiškime taip pat sakoma:

„Prancūzijos vyriausybė pripažįsta reikšmę Tarybinės vyriausybės priimto nutarimo vienašališkai sumažinti savo ginkluotąsias pajėgas ir apsiginklavimą; šis nutarimas, kaip jau atrodė, gali palengvinti vedamas derybas dėl nusiginklavimo“.

TSRS ir Prancūzijos vyriausybės nurodė kokią svarbą turi plataus ekonominio bendradarbiavimo vystymas tarp valstybių teikiant ekonominę ir techninę pagalbą silpnai išsivysčiusioms šalims. Ryšium su tuo buvo pažymėta, kad „Suvienytosios Nacijos ga-

li, kaip niekada, suvaidsinti šioje srityje naudingą vaidmenį“. Apsvarstę padėtį Artimuosiuose Rytuose ir Pietryčių Azijoje, Tarybų Sąjungos ir Prancūzijos vadovai padarė bendras išvadas. Jie sutiko, skyrium imant, suteikti reikiamą paramą Suvienytųjų Nacijų Organizacijos pastangoms stiprinti taiką Palestinos rajone.

Derybų metu buvo priimti svarbūs nutarimai dėl Tarybų Sąjungos—Prancūzijos prekybinių ir kultūrinių ryšių. Kaip nurodoma pareiškime, „abiejų šalių atstovai sutarė visomis priemonėmis skatinti Prancūzijos—Tarybų Sąjungos prekių apyvartos vystymą pripažindami, kad tai atitinka savitarpio ekonominius interesus ir bus rimtas tautų suartėjimo ir savitarpio supratimo veiksnys“. Buvo nutarta sudaryti ilgalaikį TSRS ir Prancūzijos susitarimą dėl savitarpio prekių tiekimo. Derybos dėl tokio trimečio susitarimo prasidės Paryžiuje 1956 metų rugsėjo mėnesį.

Abiejų šalių vyriausybių atstovai išreiškė pareiškime „Savo abipusį pasitenkinimą savo derybų rezultatais ir susitarė, kad naudinga atnaujinti tokius kontaktus“.

Prancūzijos—Tarybų Sąjungos derybų sėkmė aiški. Jos dar kartą patvirtino, kad TSRS vykdoma taikaus sambūvio politika atnešta vis labiau jaučiamų teigiamų rezultatų. Tai rodo ir Prancūzijos ministro pirmininko Gi Molės pareiškimai. Grįždamas į Prancūziją, jis pasiuntė N. A. Bulganinui telegramą, kurioje pabrėžė, kad derybų dėka „Prancūzijos—Tarybų Sąjungos draugystė įtvirtinta ir platus horizontas atskleidžia mūsų būsimiesiems planams vystyti“. Paryžiaus aerodrome Gi Molė pareiškė: „Mano kolegos ir aš grįžtame įsitikinę, kad šios derybos padėjo šalinėti nepasitikėjimo atmosferą, kuri vis dar yra, bet kuri palaipsniui nyksta. Aš visiškai įsitikinęs, kad tokios kelionės naudingos taikai“.

(TASS-ELTA).

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Priimami darbininkai nuolatiniam darbui prie statybų. Mokamas vieningas atlyginimas du kartus į mėnesį.

Teirautis pramkombinato kontoroje.

E K R A N A S

Kinoteatras „A U Š R A“

„Dūmai miške“ — gegužės 30–31 d. d.

„Žemė ir žmonės“ — birželio 1–3 d. d.
Seansų pradžia 21 val.

TSRS tautų spartakiados emblema 1956 metams.

ir kvadrato varžybos tarp vidurinės mokyklos ir vietos septynmetės mokyklos pionierių. Krepšinio varžybas rezultatu 2:0 laimėjo vidurinės mokyklos berniukų komanda. Įtempia kova vyko žaidžiant kvadratą. Kvadrato varžybas laimėjo taip pat vidurinės mokyklos berniukų ir mergaičių komandos.

I. Karazijaitė

Subačiaus vidurinėje mokykloje įvyko tinklinio varžybos, skirtos išaiškinti stipriausią mokyklos tinklinio komandą berniukų grupėje. Pirmiausia susitiko XI ir X klasių komandos. Pirmąjį kėlinį rezultatu 15:1 laimėjo XI klasės komanda. Tačiau antrąjį ir trečiąjį kėlinius laimi dešimtokai, ir galutinis rezultatas 2:1 (1:15; 15:11; 15:9) X klasės komandos naudai. Po to susitiko XI ir IX klasių sportininkai. Kova vyko labai atkakliai ir pasibaigė abiturientų pralaimėjimu pasekme 1:2 (5:15; 15:9; 12:15). Finale kovojo X ir IX klasių komandos. Rezultatu 2:0 (15:7; 15:12) nugalėjo X klasės tinklininkai.

Subačiaus vidurinės mokyklos čempiono vardą berniukų tarpe iškovojo X klasės komanda.

**A. Dirus
T. Ziminskas**